

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XIX. Divitiæ, Lvxvs, Ægritvdinis Et damnationis occasio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

dam. ait. *gēnūs hūcūm & ambitiosum audite. Quid vobis cum terrenis diuitiis & gloria temporali? quæ nec vera, nec vestra sunt. Aurum & argentum nonne est terra rubra & alba, quam solus hominum error facit [aut magis reputat] pretiosam? Denique si vestra sunt hæc, tollite ea vobiscum. Sed homo cum interierit, non sumet omnia, nec descendet cum eo gloria eius. Psal. 48. vers. 18. Veræ ergo diuitiæ non opes sunt, sed virtutes, quas secum conscientia portat, vt in perpetuum diues fiat. Quid sunt vniones, quam concharum excrementa? quid gemma nisi lapides? quid serica vestes, nisi viscera turpium vermiculorum? quid panni lanei nisi ouium vellera? quid pelliceæ vestes nisi bestiarum pelles, quid magnifica edes aliud sunt, quam lapidum congeries certo ordine coagmentata? Vsq̃ue quo igitur homo aggrauat contra se densum lutum? Habacuc. 2. v. 6.*

*Non natura
sed opinione
asimantur
rerū pretia
Quæ vera
opes.*

CAPVT XIX.

DIVIITIÆ, LVXVS, AEGRITVDINIS ET
damnationis occasio.

CVm animo suo considerent ad quid valeant diuitiæ, nimirum ad fastum, ad sensuum oblectationes, & ad omnem mali licentiam. Diues ille Luc. 16. vers. 19. induebatur purpura & bysso, & epulabatur quotidie splendide, sed in inferno sepultus, dirissimisque illius flammis cruciatus, nec vnquam aquæ guttam pro sua refrigeratione impetrabit, quanto satius illas diuitias ad Lazari inopiam subleuandam contulisset? tunc misericors misericordiam consecutus fuisset. Matth. 5. v. 7. hunc iudicium sine misericordia illi, quia non fecit misericordiam. Luc. 1. v. 13. Propter eam moneri vult diuites Apostolus, 1. Timot. 6. v. 17. vt sublime non sapiant, nec sperent in incerto diuitiarum, sed in Deo viuo. Nam aliter facientibus, & ad corporis oblectamenta facultates suas vsurpantibus gehennæ supplicium comminatur Deus. Hamos 6. v. 4. Væ
Nā
qui

*Cantabat
vacuus co-
ram latro-
ne viator.*

*Paruo con-
stat fames,
magno sa-
stidium.*

qui opulenti estis in Syon. Qui dormitis in lectis eburneis & lo-
sciuitis in stratis vestris, qui comeditis agnum de grege, & por-
cos de medio armenti. Et Luca 6. v. 24. Vae vobis diuitibus, qui
habetis hic consolationem vestram. 2. Videndum etiam que-
lem quantamq; curarum & molestiarum catenam
acquirendo, augendo, conseruando secum diuiti-
hant. Beatus ille, ait S. Bern. epist. 103. qui post illa non desit,
quæ possessa onerant, amata inquinant, amissa cruciant. 3. Se-
cum reputent quam paucis natura sit contenta, quam
illi multa sint superflua. Habentes alimenta, & quibet-
gamur his contenti simus, ait Apostolus 1. Tim. 6. v. 8. Quod de-
confirmat Eccles. c. 29. v. 28. Initium (hoc est præcipuum)
vitæ hominis, aqua & panis, & vestimentum protegens tunc
tudinem. 4. Multo honestius præstantiusque est dare
quam accipere, illud enim affluentis est bonitatis, hoc
exhaustæ indigentiae. S. Hier. epist. 2. ad Nepot. cap. 13. Sa-
quam petentes, raro accipiamus rogati. Beatius enim est, magis
dare, quam accipere. Act. 20. Nescio enim quo modo etiam ego,
qui deprecatur, ut tribuat, cum acceperis viliorum te iudicari.
mirum in modum, si eum rogantem contempseris, plus te popu-
lus veneratur. S. Ambr. proinde l. 2. off. c. 16. Quo plus te po-
rari viderit populus, magis diligit. Scio plerosq; sacerdotes, qui
plus contulerint, plus abundasse: quoniam quicumq; bonum op-
rarium vider, ipsi confert, quod ille officio suo dispenset, scilicet
quod ad pauperem, sua perueniat misericordia. Nemo enim
nisi pauperi suam proficere collationem.

CAPVT XX.

ECCLESIASTICI NON SVA, SED CHRISTI
Domini, cuius dispensatores sunt, bona lar-
giuntur.

Illud & operæ pretium ut animaduertant, qui deus
quid impertiant, cui largiantur, quo fine & fructu
tribuantur.